

V. ZÁVĚR

Tato práce byla napsána s úmyslem poukázat na nejaktuálnější aspekty problematiky právní úpravy teritoria ITC a schopnosti stávajícího právního rámce obsáhnout ustavičně se měnící a vyvíjející technologie a nové situace s tímto spojené. Záměrem bylo především systematicky uspořádat nejdůležitější složky e-businessu, jakožto oblasti protkané soukromoprávními vztahy s mezinárodním prvkem, a analyzovat rozšiřující se možnosti využití elektronických technologií jak v obchodě, tak ve sféře veřejné správy.

Od obecného vymezení terminologie oblasti internetu a mezinárodního práva soukromého a procesního nutného pro orientaci v dalším výkladu se v počátečních kapitolách dostávám k rozboru pramenů internetového práva - souboru norem regulujících vztahy související s ICT. Zřetelně zde vyvstává těsné propojení pojmů internet a globalizace. Ze samé podstaty internetu jakožto prostředí, kde se střetávají různé právní řády, vychází potřeba mezinárodní spolupráce na vývoji právních pravidel. Ačkoli někteří s poukazem na neohraničenost internetu dovozují jeho pojetí jako prostoru absolutní svobody bez jakýchkoli právních omezení, domnívám se, že v zájmu právní jistoty je alespoň minimální regulace nutná. Právní úprava by však měla postihnout jen tolik, kolik je třeba ke zvýšení důvěry účastníků v elektronické transakce, odstranění právní nejistoty, usnadnění orientace občanů před soudy, snížení nákladů spojených s vymáháním práva, tak aby nekladla zbytečné překážky živelnému rozvoji ITC, který je důležitý pro ekonomický růst a prospěch státu. Pozitivně lze vnímat snahy o sblížení právních pravidel na poli mezinárodních organizací - OSN především, ale také EU, která harmonizací předpisů významně elektronické transakce usnadňuje, a tím přispívá k růstu přeshraničních e-vztahů.

Vzhledem k masivnímu využívání internetu především ve vztazích obchodních navazuji v následujících kapitolách stručným rozbohem situací souvisejících s e-obchody a přehledem na ně použitelných právních norem. Od problematiky doménových jmen, přes vytvoření e-shopu, uzavírání e-smluv a související oblasti jako e-reklama a elektronické

platby se dostáváme k úpravě odpovědnosti ISP a specifické úpravě kontaktů spotřebitele s e-prostředím. Jelikož není v možnostech této práce obsáhnout veškeré prvky e-vztahů, zaměřuji se pouze na ty nejvýznamnější a v současnosti nejvíce diskutované.

Při pohledu na tradiční právní předpisy, můžeme konstatovat, že pokud elektronické interakci nebrání, není třeba je násilně měnit. To je případ obecných pravidel uzavírání smluv, která s drobným přizpůsobením lze použít i na smlouvy elektronické zcela v souladu s principem zrovnoprávnění elektronického obchodu s papírovým. „Staré“ právo však samozřejmě nemůže postihnout všechna specifika informačních technologií. Zcela nové situace, ve kterých se internet vymyká tradičním pravidlům, jako např. problematika odpovědnosti poskytovatele služeb informační společnosti nebo elektronického podpisu, vyžadují úpravu speciální.

Internetová právní problematika představuje nové odvětví plné rozporuplných názorů. Zmíněny jsou proto také některé z nejzajímavějších právních postřehů zahraničních soudů, viz např. sporné rozsudky týkající se právě odpovědnosti poskytovatelů služeb informační společnosti, a to navzdory harmonizaci této oblasti předpisy EU.

Závěr práce je věnován úvahám o využití informačních technologií pro usnadnění kontaktu občanů a podnikatelů s veřejnou správou. Hlavním cílem by mělo být dosažení mezinárodního propojení úřadů, kdy by v ideálním případě občan poskytl všechny své údaje jednomu kontaktnímu místu a dále nebyl zatěžován předáváním dokumentů ostatním autoritám. Veškerá komunikace by probíhala elektronicky. Ač je rozvoj e-governmentu na vrchních příčkách žebříčku programů a plánů jak v České republice, tak v rámci EU, rozvíjí se tento obor pomalu. Důvodem je zřejmě nelehká koordinace nezbytného zabezpečení spojení úřadů.

Po příkladu právní regulace různých oblastí mezinárodního obchodu úmluvami, by si dle mého mínění vlastní úpravu zasloužilo i specifické elektronické prostředí. Upraveno by ovšem mělo být jen to, co je nezbytně nutné k zajištění právní jistoty ve smyslu zaručení efektivnosti a odstraňování bariér v mezinárodní e-kontraktaci. Schopnost globálního dosahu informačních technologií je nutné pojmut jako základní motiv celosvětové úpravy.